

χλ. κλ. Διὰ τῶν καλῶν καὶ μεγάλων γεωγραφικῶν πινάκων—γερμανίκῶν βεβαίως—διότι ἔκτος τῶν τῇ συνδρομῇ τοῦ ἐθνικοῦ εὐργέτου κ. Στ. Ζαφειροπούλου ἀλλούς τοιούτους ἐλληνιστὶ δὲν ἔχουεν δυνάμεθα ἀπαξῖταις κλῆδας τῆς γρήσεως αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς παραδίδοντες ὅλα νὰ δείξουμεν. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ πάλιν ἵνα μή θεωρηθῶμεν ὑπερβολικοὶ καὶ ἐπιζητοῦντες ἀνέφικτα ὅτι ἔκ πάντων τῶν κλαδῶν τῆς καθολοῦ ἐπιστήμης πρέπει νὰ ἀναφέρωνται καὶ νὰ προσφέρωνται τοῖς μαθηταῖς τοσαῦτα μόνον δσα ἡθελον συντελέσει εἰς τὴν ἔξηγησιν ὠρισμένων φαινομένων τῆς γώρας, ἵν θὰ περιγράψωμεν.

Πρὸς τούτοις ὅμως ἐλησμονήσαμεν νὰ ὑποδείξωμεν καὶ τὸ σπουδαιότερον οὐχὶ τὴν ἔλλειψιν γεωγραφικῶν Ἑγγειρίδίων καταλλήλων ἢ γερτῶν ἐν μεγαλειτέρῳ κλίμακι, ἀλλὰ προσώπων διδαχόντων τὸ μάθημα τοῦτο καταλλήλως καὶ ἐπωφελῶς. Δέον νὰ παρασκευάσωμεν διδασκάλους ἐπὶ τούτῳ, λέγουσιν οἱ Γάλλοι, οἵτινες μετὰ τὸ 1870 ἔκτακτον εἰς τὰς γεωγραφικὰς μελέτας στοργὴν καὶ ἐπιμονὴν ἔδειξαν καὶ δειχνύουσι τοιαύτην μάλιστα, ὥστε ἐκ τῶν 263 Γεωγραφικῶν Ἐπιθεωρίας τοῦ 1890 ἔξεδιδοντο ἐν δλῃ τῇ Εἰρηνή (Revues et Publications périodiques traitant de sciences géographiques) αἱ 80 τόποι ἑκδόσεως καὶ συντάξεως ἔχουσι τὸ κλεινὸν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἔδαφος. Δέον πρὸς παντὸς νὰ ἀποκτήσωμεν διδασκάλους καταλλήλους πρὸς διδασκαλίαν τοῦ ὀφελιμωτάτου καὶ τερπνοτάτου καὶ ἀναγκαιοτάτου τούτου μαθήματος ἀναφωνοῦσιν οἱ Γερμανοὶ καὶ σκέψεις ἀνταλλάσσονται περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοιούτων διδασκάλων ἀκαδημεικὴν μόρφωσιν ἔχόντων. «Die Vorbereitung der Lehrer dieses Gegenstandes wird eine andere werden müssen, als sie vielfach bisher gewesen ist» ἔγραφεν δὲν Βερολίνῳ διδάχτωρ κ. M. C. P. Schmidt τῷ 1887 συμφοιτητῇ τινι ἴμων, δὲ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον «Ἡ παράσκευὴ τῶν διδασκάλων τοῦ μαθήματος τούτου (τῆς Γεωγραφίας δηλ.) πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ εἴνει ἄλλη τις ἢ ἡ μέχρι σήμερον» ἐν ἄλλαις λέξεσιν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γερμανίᾳ ἀπῆτουν μόρφωσιν νέαν καὶ δλῶς ἐπὶ νέων βάσεων διδασκάλων τῆς Γεωγραφίας. Καὶ ἴμεις; . . . Τοῦτο εἴνε τὸ πᾶν. Ἐντεῦθεν ἡ κακὴ καὶ ἀκαρπὸς διδασκαλία. Τίς λοιπὸν ἡ διόρθωσις;

Μετὰ τὰς ὄλιγας ταύτας νύσσεις προβλῶμον εἰς τὸ κύριον ἴμαν περὶ τοῦ Εὔξεινου Πόντου θέμα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1) Ἀλλαχοῦ πάλιν τὰ τοῦ οἰκείου κράτους μετὰ Στοιχείων τῆς μαθηματικῆς καὶ Φυσικῆς Γεωγραφίας. Πρόβλ. Programmes de l'enseignement secondaire classique . . . Paris 1892. «Ἀλλως τε καὶ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ γίνονται γεωγραφικαὶ προθεμεῖλαστες. Προστέτι ἡ διδασκαλία τῆς Ἱστορίας τοῦ Μεσαίωνος καὶ ἡ τῆς τῶν Νεωτέρων χρόνων εἰναι τρίωρος.

2) Πρόβλ. Allgemeiner Lehrplan . . . für . . . höhere Mädchenschulen entworfen von dem Preussischen Verein etc 1888.

3) «Ἐτι δὲ καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, εἰ δύνατόν.

4) Πρόβλ. καὶ τὴν γνώμην, ἢν ἀποφαίνεται δὲν ἡμέτερος καθηγητῆς κ. I. Πανταζῆδης ἐν τῇ Γυμνασίᾳ καὶ αὐτοῦ παιδαγωγικῶν τησσαράκοντα.

5) Νῦν ἤρξατο καὶ δὲν Λευκίφ ἐγκατεστημένος κ. Νεράνδης τοιούτους νὰ παραδίδῃ χρησίμους τοῖς γεωγραφοῦσιν. Ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα τοὺς τοῦ Sudow-Habenicht, τοῦ Kiepert Wandkarte ἐν τῇ Σχολῇ.

6) «Ἐν Γαλλίᾳ ὑφίστανται πεντήκοντα Γεωγραφικαὶ Ἐταιρεῖαι, ὧν τρεῖς ἔχουσι τὴν ἔδραν αὐτῶν ἐν Παρισίοις ἀρισταὶ καὶ δικτυώσας καθ' ὅλην τὴν Δημοκρατίαν διαχλαδίζονται. Ἀρχαιοτέρα πατσῶν τῶν ἐν τῇ Ὑφήλιῳ είναι ἡ μεγάλη Γεωγραφικὴ Ἐταιρεία τῶν Παρισίων ἰδρυθεῖσα τῷ 1821. Τῷ 1890 ἡρίθμει 2,500 μέλη.

Ἐν Γερμανίᾳ ὑπῆρχον τῷ 1890 Ἐταιρεῖαι: Γεωγραφικαὶ εἰκοσὶ καὶ τρεῖς, ἐν Ἰταλίᾳ ὁκτώ, ἐν Αὐστρίᾳ συγγρίξ, ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ τέσσαρες (ἡ Royal Geographical Society σπουδαιοτάτη) ἐν Ρωσίᾳ τέσσαρες. Ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις δύο (μόλις 1500 μέλη ἀμφότερα), ἐν Βελγίῳ δύο, ἐν Ἐλβετίᾳ ἑπτά, ἐν Ισπανίᾳ ἀγοροῦμεν ἐάν υφίστανται τοιαύτη.

B. A. M. δ.

(Ἐπεται τοῦτο).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΡΩΜΑΪΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Συγγράψαντες τὴν Ἱστορίαν τῶν νομισμάτων τῆς νήσου Κύπρου ἀπό τῶν πρώτων αὐτοχθόνων ἡγεμόνων αὐτῆς μέχρι τέλους τῆς ἀλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἐδημοσιεύμανται αὐτὴν ἐν τῇ ἀξιολόγῳ «Ἐθνομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου».

Συμπληροῦντες οὖν καὶ αὗτης τὴν μνησθεῖσαν ἡμῶν μελέτην ἐρχόμεθα συμπληρώσας αὐτὴν διὰ τῆς δημοσιεύσεως Ἀνεκδότων τινῶν νομισμάτων τῆς Κύπρου ἐπὶ Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

ΤΡΑΙΑΝΟΥ

1) «Ἐμπ. Αυτοκρ. Καισ. Νερ. Τραϊανω Αριστω Σεβ. Γερμ. Δακ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος Τραϊανοῦ πρὸς τὰ δεξιά.

«Οπ. Κοινον Κυπριων Δημ. Εξ. Υπατο Σ' ἢ Ζ', ὅπερ βεβαίως ἀνταποκρίνεται τῷ ρωμαϊκῷ TR. POT. COS. VI καὶ VII. Ζεὺς ὄρθιος χλαυδία φορῶν καὶ κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἀγγειον καὶ ἐν τῇ δριστερῷ σκῆπτρον, ἐφ' οὐ κάθηται ἀετός.

2) «Ἐμπ. Αυτοκρ. Καισ. Νερ. Τραϊανω Αριστω Σεβ. Γερμ. Δακ. Κεφαλὴ μετ' ἀκτίνων πρὸς τὰ δεξιά, διὰ χλαυδίους ἐνδεδυμένον τὸ σῶμα.

«Οπ. Δημαρχ. Εξ. Υπατο Σ'. Κοινον Κυπριων. Ἀφροδίτη Παφία ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

3) «Ἐτερον. Κοινον Κυπριων Υπατ. Σ'. Κεφαλή, διὰ πέπλου κεκαλυμμένη.

4) «Ἐμ. . . . Νερ. Τραϊανω Αριστω Σεβ. Γερμ. Δακ. Κεφαλὴ Τραϊανοῦ πρὸς τὰ δεξιά, χλαυδία ἐνδεδυμένου.

«Οπ. Δημαρχ. Εξ. Υπατο Σ'. Κοινον Κυπριων. Τὸ Σύμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης μεταξὺ δύο ἀστέρων ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς, οὐ τὸ ἀστέρωμα τυγχάνει κεκοσμημένον διὰ συμπλέγματος ἐξ ἀνθέων, ἐκατέρωθεν τοῦ ναοῦ λυχνία, κάτωθι τοῦ ναοῦ προαύλιον ἡμικυκλοειδές μετὰ κλεισμάτος.

5) «Ἐτερον, Εξ. Υπατο Σ'. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης εἰς τὸ στάμενος.

ΔΙΔΙΑΣ ΚΛΑΡΑΣ.

6) «Ἐμπ. Διδ. Κλαρα Σεβ. Σεβ. Κεφαλὴ Διδίας Κλάρας

«Οπ. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

ΣΕΠΤΙΜΙΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ.

7) Αυτοκ. Καισ. Λ. Σεπ. Σετοχρος. Κεφαλὴ δαφνηφόρος Σεπτιμίου Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιά· δεν Σεβῆρος φέρει χλαυδία.

«Οπ. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

8) «Ἐτερον. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης μεταξὺ δύο ἀστέρων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ αὐτῆς, ἔχοντος ἀρχιτεκτονικὴν ίδιου ρυθμοῦ ἐπὶ τοῦ ἀστέρωματος, ὑπάρχει ἡμισέληνος καὶ ἀστήρ, ἔτι δὲ τρεῖς ὄπατης φεγγίται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιπέδου τῶν γωνιῶν τοῦ οἰκοδομήματος εὑρίσκεται ἀνά μία περιστερά. Κάτωθι δὲ τοῦ ναοῦ ὑπάρχει ἡμικυκλοειδές προαύλιον μετὰ κιγκλίδων καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ εἶσοδος μετὰ δύο ἀνοικτῶν θυρῶν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προαύλιου φαίνεται Ἱερὸς ιχθύς καὶ τρία σφαιρίδια. «Ἐν αὐτοῖς περιπατεῖ περιστερά.

ΙΟΥΔΙΑΣ ΔΟΜΝΑΣ.

9) «Ἐμπ. Ιουλ. Δομνα. Σεβ. Κεφαλὴ Ιουλίας πρὸς τὰ δεξιά.

«Οπ. Κοινον Κυπριων. Εἰκὼν Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

10) «Ἐπεται τοῦτο.

11) «Ἐτερον. Κοινον Κυπριων. Ο αὐτὸς τύπος.

12) «Ἐτερον. Κοινον Κυπριων, ἐν στεφάνῳ δίφνης.

13) «Ἐμ. Ιουλία Δομνα Σεβ. Κεφαλὴ Ιουλίας.

"Οπ. Κοινον Κυπριων, όνευ είκονος.

14) "Εμ. Ιουλ. Δομνα Σεβ. Κεφαλή Ιουλίας πρός τὰ δεξιά.

*Οπ. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Ἀφροδίτης τῆς Παρθίας ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ.

15) "Εμπ. Μ. Αντωνεινος Αυγουστος. Κεφαλή δαφνηφόρος Καρακάλλα πρός τὰ δεξιά.

"Οπ.) Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παρθίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

16) "Εμ. Μ. Αντωνεινος Αυγουστος. Κεφαλή δαφνηφόρος Καρακάλλα γενειάτου.

"Οπ. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παρθίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς, κεκοσμημένον διὰ τῶν αὐτῶν, ὡς ἥνω ἔφθημεν εἰπόντες, κοσμημάτων, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προσαυλίου φαίνονται δύο ἰχθύς ἵεροι καὶ τὰ σφαιρίδια ὀλίγον μακράν, πρός τὰ δεξιά μικρὰ οἰκοδομή πυραμοιδές.

ΓΕΤΑ.

17) "Εμπ. Αυτο. Καισ. ΙΙ Σεπτιμιος Γετας. Κεφαλή δαφνηφόρος Γετα πρός τὰ δεξιά, ἔμπροσθεν δόρυ.

"Οπ. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παρθίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

18) Αυτοκρατορ (οὕτως) Λ. Σεπτιμιος Γέτας. Κεφαλή δαφνηφόρος Γέτα.

"Οπ. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παρθίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς.

19) "Ετερον Κοινον Κυπριων. Νίκη βαδίζουσα, κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ στέφανον καὶ ἐν τῇ ἄριστερῃ φοίνικα.

20) "Εμπ. Αυτο. Καισ. Σεπτιμιος Γετας. Κεφαλή δαφνηφόρος Γετα γενειάτου πρός τὰ δεξιά, ἔμπροσθεν δόρυ κείμενον πλαγίως ὑπὲρ τὸν ἄριστερὸν αὐτοῦ ὅμον.

"Οπ. Κοινον Κυπριων. Τὸ σύμβολον τῆς Παρθίας Ἀφροδίτης, ὡς ἀνωτέρω.

ΜΑΚΡΙΝΟΥ.

21) "Εμπ. . . . Κεφαλή Μακρίνου.

"Οπ. Κοινον Κυπριων. Νίκη Βαδίζουσα.

Τοιαῦτα μὲν τόγε νῦν δημοσιεύοντες περὶ τῶν ἀνεκδότων τούτων Ρωμαϊκῶν νομισμάτων τῆς νῆπου Κύπρου διὰ τῆς ἔγκρίτου «Ἐδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Νεολόγου» ὑποβάλλομεν τοῖς νομισματολόγοις, ἀτε μὴ συμπεριληφθέντα ἐν τοῖς νεωτέροις νομισματικοῖς συγγράμμασι.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόσδοσος του ἐν Ηρακλείᾳ Αὐτοκρ. Εμποροδικείῳ).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΣΥΖΕΥΓΝΥΣΘΑΙ

(ΣΥΜΒΟΥΛΗ).

—

"Ο σινιόρ Μοντεκάζας, ὅστις ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὅλην ἐμελέτησε καὶ ἔγραψε περὶ τῶν ὅμοιών αὐτῷ πλασμάτων ὡς ἱατρός, ἀνθρωπολόγος καὶ φυσιολόγος ἔγραψε πρό τινος τομίθιον «Περὶ τῆς τέχνης τοῦ συζεύγνυσθαι». Ο συγγραφεὺς, ἐπιδοκιμαζών τὸν γάμον, δν τρόπου καὶ τὸ διακύνγιον ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, συνιστησι πολλὴν τὴν προφύλαξιν, πρὸ πάσης περὶ γάμου ἐνεργείας: ίδου δὲ τί λέγει:

«Τὸ λαμβάνειν σύζυγον είναι τὸ τιμιώτατον, διγιέστατον καὶ ιδανικὸν εἶδος τὸ ἔρωτος. Ἀλλὰ συζεύγηθτι μετὰ συνέσεως: προσπάθησον νὰ λύσης τὸ πρόβλημα τοῦτο, τὸ σπουδαιότατον τοῦ βίου σου, πάσῃ τῇ δυνάμει τῆς διανοίας καὶ τῶν αἰσθημάτων σου. Σύν τοῖς ἀνωτέρω, ἀκολούθησον τὸ παράξειγμα τοῦ πρωτάνεως ἔκεινου τῆς συνέσεως, τοῦ

Βενιαμίν Φραγκλίνου, λέγοντος: «Λαβε φύλλον χάρτου καὶ, πτυζάς αὐτὸν στε ν' ἀποτελέσῃ δύο διακεκριμένας στήλας, γράψον ἐν τῇ μιᾷ πάντα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ μελετωμένου γάμου σου καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ πάντα τὰ κακά καὶ τοὺς κινδύνους, οἵτινες ἔξι ἀυτοῦ θὰ ἔπιγγαζον. Τοῦτο πράξας προσπάθησον ν' ἀνεύρῃς τὴν ἀκριβῆ ἀξίαν τῶν ἀντιθέτων στοιχίων καὶ ἵδε πότερα ἐπικρατοῦσι τὰ ναὶ η, τὰ οὐ χί. Γινώσκω καλῶς ὅτι η μεροληπτική σου πολιτεία ὑπὲρ τοῦ προσώπου, οὕτων ἔρᾶσαι θὰ σὲ παρορμήσῃ νὰ γράψῃς διὰ ροδίνων μὲν χρωμάτων πάντα τὰ τοῦ γάμου πλεονεκτήματα, διὰ ζοφερωτάτων δὲ πάντα τὰ μειονεκτήματα αὐτοῦ. Ἐν τούτοις η ἀναλυτική αὕτη πρᾶξις θὰ σὲ ἀναγκάσῃ ἴνα, ἐν ἀγνοίᾳ σου, οὕτως εἰπεῖν, ἀνεύρης πολλὰ στοιχεῖα, ἀτίνα ἄλλως θὰ παρέβλεπες, ἀκριβῶς ὥσει, ἀντὶ τῆς διὰ γυμνῶν ὄφθαλμῶν παρατηρήσεως, κατέφευγες εἰς τὴν βούθιειν ἵσχυρου μικροσκοπίου. Οὕτως, δι γάμος δέον νὰ ἔξετασθῇ πρῶτον διὰ τοῦ φυσικοῦ ὄφθαλμοῦ, εἴτα διὰ τοῦ μικροσκοπίου καὶ τέλος καὶ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἀκόμη. Καὶ διὰ μὲν τοῦ ὄφθαλμου θὰ παρατηρήσως τὰ μᾶλλον προέχοντα μέρη τοῦ προβλήματος, τὸ μικροσκόπιον θὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς ἐρωτικὰς δολοπλοκίας καὶ τὸ τηλεσκόπιον θὰ σὲ καταστήσῃ ἵκανὸν νὰ προΐδῃς προφητικῶν τῷ τρόπῳ τὰς συνεπείας τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ πάθους σου διὰ τῆς τοῦ γρόνου παρόδου. Ἀν δὲ κατόπιν τῶν τριῶν τούτων δοκιμῶν ἀναγνώσῃς καὶ τὸ πονημάτιόν μου θ' ἀνεύρης ἐν αὐτῷ τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀδολον συμβουλὴν ἀνδρός, ὅστις ἔσποδας τὴν ἱατρικήν, ἵνα καλλιόπιον γνωρίσῃ τὸν ἀνθρώπον, ἀνδρός, ὅστις ἔρξατο ἀπὸ τοῦ γνῶμη σαύτον, ἀπὸ τῆς μελέτης δηλ. ἐαυτοῦ, τοῦ καὶ πλησιεστέρου αὐτῷ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τῶν ἀνθρώπων μελέτης καὶ τέλος ἀνδρός, ὅστις ἀφίερωσε ἔξι καὶ τεσσαράκοντα μεγάλους τόμους (ἀνεκδότους εἰσέτι) εἰς τὸ καθημερινὸν καὶ ἀκατάπαυστον τοῦτο ζήτημα. Ἀκούσον εἰς τὴν φωνὴν ἀνδρός, ὅστις καὶ τὴν γυναικα κατέστησεν ἀντικείμενον τῆς ίδιας αὐτοῦ μελέτης, κρίνων ταύτην ὡς τὸ κρείστον μέρος τῆς κοινωνίας καὶ ἡγάπησεν αὐτήν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πλάσμα, ἀτε θεωρῶν αὐτήν ὡς τὴν πρώτην καὶ κυριωτέραν πηγὴν τῆς ήμετέρας εὐδαιμονίας».

«Ο πρωτότυπος οὕτως συγγραφεὺς περαίνει τὸν πρόλογον αὐτοῦ ὡδε: «Γινώσκω ὅτι κατόπιν ὅλων τούτων τῶν προφυλάξεων, δυνατὸν καὶ πάλιν νὰ διαπράξῃς σφάλμα τούλαχιστον ὅμως η συνεδόσεις σου δὲν θὰ σὲ ἐλέγχῃ ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν ἔπραξες πᾶν τὸ δυνατὸν εἰς ἐπιτυχίαν τῆς εὐημερίας».

«Ἐκ πρώτης ὅμως ὄψεως, ὁ ἔρως, δην coup de foudre οἱ Γάλλοι ἀποκαλοῦσι, δὲν είναι διαρκής, ὁ δὲ συγγραφεὺς πρὸς ἀκριβῆ διάκρισιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ἀγάπης, παρέχει τὴν ἔξις συμβουλὴν:

«Ἀν αἰσθάνησαι ὅτι διὸ διαιτέρων κατελήφθης συμπαθεῶν πρὸς κόρην πρὸ τῆς διαιτεθῆς εἰς σύναψιν γάμου, προσπάθησον νὰ ἴδῃς ἄλλας τοιαύτας κόρας καὶ γυναικας, φημιζομένας ἐπὶ μείζονι καλλονῆ, χάριτι καὶ λεπτότητι καὶ σύγκρινον ταύτας πρὸς τὴν πρώτην. Ἀν ἴδῃς ὅτι ἡ συγκριτική ἀπολήγει ἐπὶ βλαβῆ τῆς πρώτης τότε ὀφείλεις νὰ δυσπιστήσῃς τὴν πραγματικότητα τῶν συμπαθεῶν σου.

«Ἐν πάσῃ περιπτώσει καλὸν είναι, πρὸ πάσης ἀποράσεως, πολλὰς νὰ ἴδῃς γυναικας. Οι πολλὰς ἐπίχειρσαντες περιηγήσεις συνάπτουσιν ἐν γένει τοὺς καλλιτέρους γάμους, διότι μείζονα ἔγοντες δρια ἔκλογτης, πλείσινας ἔχουσι, πιθανότητας ὅτι η ἔκλογη ἀυτῶν θὰ ἔναιε ἐπιτυχίας.... Γυνή, γινώσκουσα ὅτι ὡς συζυγος προτιμᾶται διὸ τίνος κυρίου, ἴδοντος ἐκατὸν η χιλίας ἄλλας γυναικας σεμνύνεται: καὶ δικαίως ἐπὶ τῇ κατακτήσει αὐτῆς. Ἀγνοῶ ἀν δόλαι αἱ γυναικες συμμερίζονται τὴν γνώμην μου ταύτην, γινώσκω δόλως ὅτι, ἀν ἡμην γυνή, οἱ ιδανικός δι ἔμελος σύζυγος θὰ ἔτοι εἰκείνος, ὅστις περιηγήθη τὰ ἔξι μέρη τοῦ κόσμου καὶ ὅστις εἶδε καὶ ἔθαμψε πάσας τὰς γυναικας τοῦ κόσμου. Ἀν δὲ περιτέρω περακαλούθησαν τὴν τοιαύτην μου ὑπόθεσιν θὰ ἔλεγον ὅτι, ἀν ἡμην γυνή καὶ ἀυφέβαλλον περὶ τῆς ἀγάπης ἔκείνου, δην προώριζον διασύζυγον μου, θὰ ἔπειτρεπον αὐτῷ νὰ περιηγήθῃ ἐπὶ ἔτος τὴν Εύρωπην· κατὰ τὴν ἔκειθεν ἐπιστροφήν, ἀν μὲ έθεωρεις εἰσέτι ἀξίαν αὐτοῦ, θὰ ἔδιδον αὐτῷ τὴν χειρά μου, βεβαία ὅτι ἀπέκτησα πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν σύζυγον».